

[Jørgen Jørgensen.]

handelspolitik, at gennemføre den linie, som han er talsmand for. Mere indviklet er det vel ikke, end at det må kunne siges, så også andre end det ærede medlem selv kan forstå det. Det ærede medlem har den bestemte opfattelse, at hvis han havde rådighed over administrationen i øjeblikket, ville han være i stand til under de økonomiske vilkår, som nu foreligger, at gennemføre en handelspolitik på en helt anden linie end den, han førte i den tid, han havde ansvaret. Der er, såvidt jeg kan vurdere det, ingen stor forskel på den handelspolitik, der er ført siden den tid, det ærede medlem havde ansvaret. Derfor skylder det ærede medlem virkelig dette høje ting og os, som han angriber for den stilling, vi har taget, ganske konkret at sige os, hvad han under de foreliggende forhold med den nuværende handelsminister — og det er dette, det ærede medlem må regne med — da har at foreslå, som muliggør, at den politik, som han er talsmand for, kan føres. Hvis det ærede medlem ikke er i stand til at sige det mere konkret end hidtil, er det jo talemåder, det ærede medlem har at opvarte med; så er der ingen realitet i det.

Når det ærede medlem derefter taler om, at jeg har tilrådet, at det nuværende ministerium blev dannet, så er det rigtigt, at jeg i 1947 tilrådede det samme, som jeg rådede til i 1945. Når der ikke kunne blive grundlag for en samlingsregering af de fire partier, var det naturligt, at det største parti dannede regering; det samme tilrådede venstre i 1945. Jeg ved ikke, om det kan anses for noget særlig ejendommeligt, at jeg havde samme standpunkt i 1947, som jeg havde i 1945, og som venstre dengang var enig i.

Iøvrigt er stillingen den, at der undertiden er nogen, der lytter til de råd, jeg giver, og det var altså tilfældet her. Det ærede medlem kunne jo forsøge, om han kunne få nogen til at lytte til hans gode råd. Det er ikke lykkedes i særlig grad hidtil, og derfor tror jeg ikke, det ærede medlem særlig skulle interessere sig for, hvilke råd jeg giver. Er det ærede medlem misundelig over, at mine råd bliver fulgt, skulle han selv give forstandige råd; så kunne måske også i fremtiden hans råd i enkelte tilfælde opnå at blive fulgt.

Ministeren for handel, industri og søfart (Krag): Det ærede medlem hr. Axel Kristensen udtalte med stentorrøst, at befolkningen må vide, hvem der har et ansvar. Under disse forhold formoder jeg, at det ærede medlem vil dele min glæde over, at det ærede medlems underændringsforslag ikke bliver vedtaget. For blev det det, ville befolkningen ikke vide, hvem der har et ansvar.

Det ærede medlem undgik at komme ind på de allerfleste af de økonomiske problemer, jeg søgte at drøfte med ham. Det skyldes formentlig udelukkende den knappe tid, vi har til rådighed. En enkelt ting ville jeg dog gerne høre en udtalelse fra det ærede medlem om. Er det forkert, når jeg siger, at det forholder sig sådan, at indenlandsk producerede færdigvarer, lavet af konkurrencedygtig dansk industri, kan have en lige så helsebringende indflydelse på dansk økonomi som importerede færdigvarer? Det ville være interessant at høre, om det er rigtigt eller forkert, og temmelig afgørende for vurderingen af det, det ærede medlem mener er hovedspørgsmålet i forbindelse med forlængelsen af denne lov.

Endelig forstod jeg, at når det ærede medlem ikke ville tiltræde forlængelsen af vareforsyningsloven, var det, fordi han havde en helt anden hovedlinie end andre. Jeg vil træde op ved siden af det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen og spørge det ærede medlem hr. Axel Kristensen om, hvad det er for en hovedlinie. Hvad er det for en hovedlinie der vil få afgørende indflydelse på den økonomiske politik, der skal føres her i landet fra nu af og til den 15. november næste år? Lad os høre det konkret. Er det talemåder, eller har det ærede medlem virkelige forslag?

Med hensyn til de opnåede resultater taler det ærede medlem på en måde, som jeg tror, han selv ville betegne som gold og polemisk, hvis det var andre, der anvendte den overfor ham, om de resultater, der er opnået under den siddende regering. Han ser ganske bort fra, hvad der er opnået overfor forbrugerne, fra de serier af rationeringer, der er ophævet, de tilfælde, hvor rationen er forhøjet, og samler sig udelukkende ganske snævert om de forhold, der drejer sig om erhvervslivet, og siger, at her er kun nået 3—4 fremskridt; hvis det skal være